

พระราชบัญญัติ
สภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย
พ.ศ. 2537

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2537
เป็นปีที่ 49 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2537"

มาตรา 2* พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

*[รก.2537/4ก/11/4 กุมภาพันธ์ 2537]

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

"การส่งสินค้าทางเรือ" หมายความว่า การส่งออกหรือการนำเข้าสินค้าโดยทางเรือจากประเทศไทยไปต่างประเทศ หรือจากต่างประเทศมาประเทศไทย หรือจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งนอกราชอาณาจักร และให้หมายความรวมถึงการให้บริการด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง

"การขนส่งสินค้าทางเรือ" หมายความว่า การให้บริการในการส่งสินค้าทางเรือ

"ผู้ส่งสินค้าทางเรือ" หมายความว่า ผู้ส่งออกหรือผู้นำเข้าสินค้าที่ใช้บริการการขนส่งสินค้าทางเรือ

"ผู้ขนส่งสินค้าทางเรือ" หมายความว่า ผู้ประกอบการให้บริการในการส่งสินค้าทางเรือไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการเพียงรายเดียว หรือรวมกันตั้งแต่สองรายขึ้นไป และให้หมายความรวมถึงตัวแทนผู้ขนส่งสินค้าทางเรือด้วย

"สภา" หมายความว่า สภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย

"ข้อบังคับ" หมายความว่า ข้อบังคับของสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย

"สมาชิก" หมายความว่า สมาชิกสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย

"พนักงาน" หมายความว่า พนักงานและลูกจ้างของสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งออกกฎกระทรวงและหรือออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1 การจัดตั้งสภา

มาตรา 5 ให้จัดตั้งสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทยขึ้นมีอำนาจหน้าที่ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ให้สภาเป็นนิติบุคคล

มาตรา 6 สภามีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) ส่งเสริมและคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ส่งสินค้าทางเรือ
- (2) ให้ความร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการส่งสินค้าทางเรือ
- (3) เป็นผู้แทนผู้ส่งสินค้าทางเรือในการปรึกษา เปรียบเทียบหรือทำความตกลงกับผู้ขนส่งสินค้าทางเรือ รวมทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งสินค้าทางเรือ ในเรื่องอัตราค่าระวาง ค่าบริการ ค่าใช้จ่าย ข้อกำหนด หรือเงื่อนไขต่าง ๆ ในการขนส่งสินค้าทางเรือ
- (4) สนับสนุนให้มีการขนส่งสินค้าทางเรือที่มีประสิทธิภาพและเพียงพอ
- (5) จัดหา รวบรวม เก็บรักษา และเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับการส่งสินค้าทางเรือ
- (6) ศึกษา วิจัย และเสนอแนะการแก้ไขปัญหา รวมทั้งการพัฒนาการส่งสินค้าทางเรือ
- (7) รับผิดชอบและให้ข้อคิดเห็นหรือคำแนะนำแก่สมาชิกหรือบุคคลอื่นในเรื่องที่เกี่ยวกับการส่งสินค้าทางเรือ และช่วยเหลืออำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่สมาชิกในการส่งสินค้าทางเรือ
- (8) ให้คำปรึกษาและขอเสนอแนะแก่รัฐบาลเพื่อพัฒนาการส่งสินค้าทางเรือ
- (9) ประสานงานและร่วมมือกับองค์กรที่เกี่ยวข้องกับผู้ส่งสินค้าทางเรือของต่างประเทศ

มาตรา 7 ห้ามสภาทำการใด ๆ ดังต่อไปนี้

- (1) ประกอบวิสาหกิจ หรือเข้าดำเนินการในการประกอบวิสาหกิจของบุคคลใด เข้าถือหุ้น เป็นหุ้นส่วนหรือร่วมทุนในการประกอบวิสาหกิจกับบุคคลใด เว้นแต่เป็นการดำเนินการเพียงเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสภาตามมาตรา 6
- (2) ดำเนินการด้วยประการใด ๆ อันเป็นการทำลายการแข่งขันอันพึงมีตามปกติวิสัยของการประกอบวิสาหกิจ เว้นแต่เป็นการกระทำเพื่อปกป้องผลประโยชน์ทางการค้าของประเทศ
- (3) ดำเนินการด้วยประการใด ๆ อันอาจเป็นภัยต่อเศรษฐกิจความมั่นคงของประเทศ ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(4) ให้กู้ยืมเงินหรือให้เงินแก่สมาชิกหรือบุคคลอื่นใด เว้นแต่เป็นการให้กู้ยืมเพื่อเป็นการสงเคราะห์พนักงาน หรือครอบครัวของพนักงานตามระเบียบ หรือเป็นการให้เพื่อการกุศลสาธารณะ หรือตามหน้าที่ศีลธรรม หรือตามควรแก่อัธยาศัยในสังคม

(5) กีดกันหรือขัดขวางมิให้ผู้ใดซึ่งมีคุณสมบัติที่จะเข้าเป็นสมาชิกได้ตามพระราชบัญญัติและข้อบังคับเข้าเป็นสมาชิก หรือให้สมาชิกออกจากสภา โดยขัดต่อพระราชบัญญัติหรือข้อบังคับ

(6) เปิดเผยสถิติ เอกสารหรือข้อความอันเกี่ยวกับประโยชน์ส่วนได้เสีย โดยเฉพาะของสมาชิก ซึ่งไม่ประสงค์จะให้เปิดเผย เว้นแต่จะได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากสมาชิกผู้นั้น

(7) แบ่งปันผลกำไรหรือรายได้ให้แก่สมาชิก

(8) ดำเนินการทางการเมือง

มาตรา 8 ให้สภามีสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานคร และมีสำนักงานสาขาในจังหวัดอื่นได้ตามความจำเป็นการจัดตั้งสำนักงานสาขาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับ

มาตรา 9 สภาอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(1) ค่าลงทะเบียนและค่าบำรุงที่เรียกเก็บจากสมาชิก

(2) ค่าตอบแทนและค่าบริการที่ได้รับจากการให้บริการแก่สมาชิกหรือบุคคลภายนอก

(3) เงินสมทบจากรัฐบาล

(4) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้

(5) ดอกเบี้ยและผลประโยชน์อื่นจากทรัพย์สินของสภา

มาตรา 10 ในกรณีที่สภาเห็นว่าอัตราค่าระวาง ค่าบริการ ค่าใช้จ่าย ข้อกำหนดหรือเงื่อนไขต่าง ๆ ในการขนส่งสินค้าทางเรือที่ผู้ขนส่งสินค้าทางเรือ หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งสินค้าทางเรือกำหนด มีผลกระทบหรือไม่เป็นธรรมต่อผู้ขนส่งสินค้าทางเรือโดยส่วนรวม ให้สภาดำเนินการปรึกษาและเจรจาทำความตกลงในเรื่องดังกล่าวกับผู้ขนส่งสินค้าทางเรือ หน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนนั้น

มาตรา 11 ในกรณีที่เกิดข้อขัดแย้งระหว่างสมาชิกกับผู้ขนส่งสินค้าทางเรือ และสมาชิกร้องขอให้สภาช่วยเหลือ ถ้าสภาเห็นสมควรจะจัดให้มีการเจรจาหรือตั้งผู้แทนเข้าร่วมในการเจรจาระหว่างสมาชิกกับผู้ขนส่งสินค้าทางเรือด้วยก็ได้

มาตรา 12 ห้ามบุคคลใดนอกจากสภาใช้ชื่อเป็นภาษาไทยว่า "สภาผู้ขนส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย" หรืออักษรต่างประเทศที่หมายความว่าหรืออ่านว่า "สภาผู้ขนส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย"

หมวด 2

สมาชิก กรรมการและพนักงาน

มาตรา 13 สภาประกอบด้วยสมาชิกสองประเภท คือ

(1) สมาชิกสามัญ

(2) สมาชิกสมทบ

มาตรา 14 ผู้ส่งสินค้าทางเรือที่เป็นนิติบุคคล ซึ่งมีมูลค่าการส่งออกตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จะต้องเป็นสมาชิกสามัญภายในเก้าสิบวันนับแต่มีคุณสมบัติครบตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 15 บุคคลผู้มีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้เป็นผู้มีสิทธิสมัครเป็นสมาชิกสามัญ

- (1) เป็นผู้ส่งสินค้าทางเรือที่เป็นนิติบุคคล
- (2) เป็นหอการค้าตามกฎหมายว่าด้วยหอการค้า หรือสมาคมการค้าตามกฎหมายว่าด้วยสมาคมการค้าที่มีสมาชิกเป็นผู้ส่งสินค้าทางเรือ
- (3) เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือเป็นสหกรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ซึ่งเป็นผู้ส่งสินค้าทางเรือ
- (4) เป็นสมาคมตัวแทนออกของ
- (5) เป็นนิติบุคคลอื่นใดที่ได้เป็นผู้ขนส่งสินค้าทางเรือซึ่งมีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 16 สมาชิกสมทบของสภาได้แก่บุคคลอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งมีใช้สมาชิกสามัญและมีได้เป็นผู้ขนส่งสินค้าทางเรือ

มาตรา 17 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าสี่สิบเอ็ดคน ซึ่งได้รับการเลือกตั้งจากผู้แทนสมาชิกสามัญในการประชุมใหญ่สภาตามจำนวนและวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ โดยให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ผู้ที่จะเป็นผู้แทนสมาชิกสามัญได้ให้เป็นไปตามข้อบังคับ
ในกรณีที่มีการเลือกตั้งกรรมการเพิ่มขึ้น ให้กรรมการซึ่งได้รับการเลือกตั้งเพิ่มขึ้นนั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้รับการเลือกตั้งไว้แล้ว

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งเลือกกรรมการเป็นประธานสภาคนหนึ่งเป็นรองประธานสภาคนหนึ่งหรือหลายคน เป็นเลขาธิการสภาคนหนึ่ง และตำแหน่งอื่นตามที่กำหนดในข้อบังคับ

มาตรา 18 ห้ามผู้แทนสมาชิกสามัญผู้มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้เป็นกรรมการ

- (1) มีตำแหน่งหน้าที่หรือมีส่วนได้เสียโดยตรงในธุรกิจของผู้ขนส่งสินค้าทางเรือหรือธุรกิจเกี่ยวเนื่องของผู้ขนส่งสินค้าทางเรือ
- (2) เป็นพนักงาน
- (3) เป็นบุคคลล้มละลายหรือถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด
- (4) เป็นข้าราชการประจำหรือข้าราชการการเมือง
- (5) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (6) เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงสามปีนับแต่วันพ้นโทษ เว้นแต่ในความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา 19 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 17 วรรคหนึ่ง กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) ที่ประชุมใหญ่สามัญมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสามัญที่มาประชุม
- (4) พ้นจากการเป็นผู้แทนสมาชิกสามัญ หรือสมาชิกสามัญนั้นพ้นจากสมาชิกภาพ
- (5) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 18
- (6) รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 36

มาตรา 20 เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการเลือกผู้แทนสมาชิกสามัญเป็นกรรมการแทนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กรรมการผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง เว้นแต่วาระของกรรมการผู้นั้นจะเหลือน้อยกว่าเก้าสิบวัน บุคคลซึ่งเข้าเป็นกรรมการแทนตามวรรคหนึ่งให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา 21 ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งจนเหลือจำนวนน้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ให้กรรมการที่เหลืออยู่ทำการในนามของคณะกรรมการต่อไปได้แต่เฉพาะการจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญ เพื่อให้มีการเลือกตั้งกรรมการคณะใหม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่จำนวนกรรมการเหลือน้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ นอกจากกรณีตามมาตรา 36 ให้คณะกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งยังคงรักษาการในตำแหน่ง เพื่อดำเนินกิจการของสภาต่อไปเท่าที่จำเป็นและจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญเพื่อให้มีการเลือกตั้งกรรมการคณะใหม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

มาตรา 22 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายและดำเนินงานของสภาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่ออกข้อบังคับและระเบียบในเรื่องดังต่อไปนี้

- (1) ข้อบังคับการรับสมัครการเป็นสมาชิก สิทธิหน้าที่ของสมาชิกวินัย การลงโทษสมาชิกและการพ้นจากสมาชิกภาพ
- (2) ข้อบังคับการกำหนดค่าลงทะเบียน ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ และค่าใช้จ่ายที่จะพึงเรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก
- (3) ข้อบังคับการจัดตั้งสำนักงานสาขาตามมาตรา 8
- (4) ข้อบังคับการกำหนดจำนวน วิธีการเลือกตั้ง และตำแหน่งกรรมการตามมาตรา 17
- (5) ข้อบังคับการมอบอำนาจของประธานสภาตามมาตรา 26
- (6) ข้อบังคับการกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และ เงินบำเหน็จรางวัลพนักงาน บรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน รวมทั้งระเบียบวินัย การลงโทษและการร้องทุกข์ของพนักงาน
- (7) ระเบียบการดำเนินกิจการของคณะกรรมการ
- (8) ระเบียบการประชุมคณะกรรมการและการประชุมใหญ่สามัญ
- (9) ระเบียบการบัญชีและการเงินของสภา
- (10) ระเบียบการสงเคราะห์พนักงาน และครอบครัวของบุคคลดังกล่าว หรือผู้ซึ่งพ้นจากการ

เป็นพนักงาน

(11) ข้อบังคับหรือระเบียบเรื่องอื่นใดที่จำเป็นต่อการดำเนินกิจการของสภา

การกำหนดหรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับใด ๆ ตาม (1) (2) (3) (4) (5) (6) และ (11) ต้องได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่สภาและได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีก่อนจึงให้ใช้บังคับได้ ข้อบังคับและระเบียบจะต้องไม่ขัดต่อพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 23 การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานสภาเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานสภาไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานสภาเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่มีรองประธานสภาหลายคนอยู่ในที่ประชุม ให้รองประธานสภาตามลำดับที่ได้รับเลือกเป็นประธาน

ถ้าประธานและรองประธานสภาไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม มิให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้ามีการพิจารณาเรื่องใดที่เกี่ยวกับกรรมการผู้ใด กรรมการผู้นั้นมีสิทธิชี้แจงในเรื่องนั้น แต่ไม่มีสิทธิออกเสียง

มาตรา 24 คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลใดเป็นคณะกรรมการ เฉพาะเรื่องเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

คณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลใด เป็นคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมายก็ได้

ให้นำมาตรา 23 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องและคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

ให้กรรมการเฉพาะเรื่องและอนุกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 25 ให้กรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่ที่ประชุมใหญ่สภากำหนด

มาตรา 26 ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ประธานสภาเป็นผู้แทนของสภา ประธานสภาจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติการแทนเป็นการเฉพาะเรื่องก็ได้ตามที่กำหนดในข้อบังคับ

หมวด 3

การดำเนินกิจการของสภา

มาตรา 27 ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมใหญ่สภาปีละหนึ่งครั้ง การประชุมเช่นนี้เรียกว่า ประชุมสามัญ

การประชุมใหญ่สภาคราวอื่นนอกจากการประชุมตามวรรคหนึ่งเรียกว่า ประชุมวิสามัญ

มาตรา 28 เมื่อมีเหตุจำเป็น คณะกรรมการจะเรียกประชุมวิสามัญเมื่อใดก็ได้ สมาชิกสามัญซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกสามัญทั้งหมดจะทำหนังสือ

ร้องขอต่อคณะกรรมการให้เรียกประชุมวิสามัญก็ได้ ในหนังสือร้องขอนั้นต้องระบุว่าประสงค์จะให้เรียกประชุมเพื่อการใด

ในกรณีที่สมาชิกสามัญเป็นผู้ร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคสองให้คณะกรรมการเรียกประชุมวิสามัญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องขอ ถ้าคณะกรรมการไม่เรียกประชุมวิสามัญภายในระยะเวลาดังกล่าว สมาชิกตามวรรคสองอาจร้องขอต่อรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมวิสามัญได้

มาตรา 29 ในการประชุมใหญ่สภาต้องมีสมาชิกสามัญมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกสามัญทั้งหมด หรือไม่น้อยกว่าสองร้อยคน จึงจะเป็นองค์ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกสามัญซึ่งมาประชุม สมาชิกสามัญคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 30 ในการประชุมใหญ่สภาที่คณะกรรมการเรียกประชุม ถ้าสมาชิกสามัญมาประชุมไม่ครบองค์ประชุม ให้เลื่อนการประชุมนั้นออกไปอีกได้ไม่เกินสามสิบวันและให้ประธานสภาแจ้งวันประชุมครั้งใหม่โดยทำเป็นหนังสือแจ้งไปยังสมาชิกล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน การประชุมใหญ่สภา ครั้งใหม่ ถ้ามีสมาชิกสามัญมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกสามัญทั้งหมด หรือน้อยกว่าสองร้อยคนก็ให้ถือเป็นองค์ประชุมได้แต่ให้ดำเนินการได้เฉพาะกรณีตามมาตรา 31 และมาตรา 32 เท่านั้น

มาตรา 31 ให้คณะกรรมการจัดให้มีการทำรายงานประจำปีแสดงผลงานของคณะกรรมการและสภาในปีที่ล่วงมา งบดุลและบัญชีรายได้และรายจ่ายประจำปี ซึ่งมีผู้สอบบัญชีรับรองพร้อมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายเสนอต่อที่ประชุมสามัญภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน และให้ส่งสำเนาเอกสารดังกล่าวไปยังรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมสามัญรับรองแล้ว

มาตรา 32 ผู้สอบบัญชีตามมาตรา 31 นั้น ให้ที่ประชุมใหญ่สภาแต่งตั้งจากผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชี แต่ต้องไม่เป็นกรรมการหรือพนักงาน

ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบบัญชี เอกสารและหลักฐานของสภาและขอคำชี้แจงจากกรรมการและพนักงานได้ให้ผู้สอบบัญชีได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่ที่ประชุมใหญ่สภากำหนด

หมวด 4

การควบคุมของรัฐ

มาตรา 33 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสภาและเพื่อประโยชน์ในการนี้ให้มีอำนาจ

- (1) สั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงานของสภา
- (2) สั่งเป็นหนังสือให้สภาหรือกรรมการชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของสภาและจะให้ส่งเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินงานหรือรายงานการประชุมของคณะกรรมการด้วยก็ได้
- (3) สั่งเป็นหนังสือให้สภาหรือกรรมการกระทำการให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัตินี้ ระเบียบ หรือแก้ไขการกระทำใด ๆ ที่ขัดต่อกฎหมาย นโยบายของรัฐบาล มติของคณะรัฐมนตรี หรือข้อบังคับ

มาตรา 34 ในการปฏิบัติการตามคำสั่งของรัฐมนตรีตามมาตรา 33 (1) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบเอกสารหรือหลักฐานในสำนักงานของสภาได้ในระหว่างเวลาทำการ หรือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องชี้แจงข้อเท็จจริงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ

ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา 35 ในการปฏิบัติ การตามมาตรา 34 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 36 เมื่อปรากฏว่าสภาหรือกรรมการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรี ตามมาตรา 33 หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการผิดวัตถุประสงค์ของสภาหรือเป็นภัยต่อเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศ หรือความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้กรรมการทั้งคณะหรือกรรมการคนใดคนหนึ่งพ้นจากตำแหน่ง

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่งไม่มีสิทธิเป็นกรรมการอีกเว้นแต่จะพ้นกำหนดห้าปีนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

มาตรา 37 ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำสั่งให้กรรมการทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 36 วรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้แทนสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่ายี่สิบเอ็ดคนเป็นคณะกรรมการชั่วคราวในวันเดียวกัน และให้นำความในมาตรา 17 วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการของสภาเพียงเท่าที่จำเป็นและจัดให้มีการประชุมใหญ่สภาเพื่อให้มีการเลือกตั้งกรรมการคณะใหม่ ตามมาตรา 17 ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการชั่วคราว

เมื่อคณะกรรมการคณะใหม่เข้ารับหน้าที่แล้ว ให้คณะกรรมการชั่วคราวซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่ง

หมวด 5

บทกำหนดโทษ

มาตรา 38 สภากระทำการฝ่าฝืนมาตรา 7 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา 39 ในกรณีที่สภากระทำความผิดและถูกลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่ากรรมการทุกคนเป็นผู้กระทำความผิดด้วย และ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นเป็นใจกับกรรมการอื่น หรือได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้นแล้ว

มาตรา 40 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 12 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละสองพันบาทจนกว่าจะเลิกใช้

มาตรา 41 ผู้ส่งสินค้าทางเรือตามมาตรา 14 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 14 ต้องระวางโทษปรับไม่เป็นหนึ่งหมื่นบาท และปรับอีกวันละสองร้อยบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา 42 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ชี้แจง หรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติกรตามมาตรา 34 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

หมวด 6
บทเฉพาะกาล

มาตรา 43 ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลที่เห็นสมควรมีจำนวนไม่น้อยกว่าสิบเอ็ดคนเป็นคณะกรรมการก่อตั้ง เพื่อทำหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 44

มาตรา 44 ให้คณะกรรมการก่อตั้งออกระเบียบชั่วคราวว่าด้วยการรับสมัครสมาชิกและดำเนินการรับสมัครสมาชิกภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง

เมื่อคณะกรรมการก่อตั้งตามวรรคหนึ่งได้รับสมัครสมาชิกมีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าเท่าของจำนวนคณะกรรมการก่อตั้งแล้ว ให้จัดให้มีการประชุมสมาชิกภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับสมัครสมาชิกครบจำนวนดังกล่าว เพื่อดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1) ออกข้อบังคับการกำหนดจำนวน วิธีการเลือกตั้ง และตำแหน่งกรรมการตามมาตรา 22 (4)
- (2) เลือกตั้งคณะกรรมการตามมาตรา 17
- (3) ปฏิบัติกรอื่นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

คณะกรรมการก่อตั้งพ้นจากหน้าที่เมื่อได้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการตามวรรคสอง (2) แล้วให้นำมาตรา 23 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการก่อตั้งโดยอนุโลม

มาตรา 45 คณะกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งตามมาตรา 44 วรรคสองต้องจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเลือกตั้งเพื่อเลือกประธานสภา รองประธานสภา เลขาธิการสภา และตำแหน่งอื่นตาม

มาตรา 17 วรรคสี่ และจัดให้มีการประชุมใหญ่สภาครั้งแรก ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับเลือกตั้ง ในการประชุมใหญ่สภาตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาอนุมัติค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตาม
มาตรา 44 ด้วย

มาตรา 46 การจัดตั้งและการบริหารสภาในระยะแรกให้มีการสนับสนุนด้านการเงินจากงบประมาณแผ่นดินและเงินกองทุนส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า

มาตรา 47 ให้ผู้ที่ใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อว่า "สภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย" หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกันซึ่งต้องห้ามตามมาตรา 12 อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เลิกใช้ชื่อหรือคำอื่นใดดังกล่าวแล้วนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และในระหว่างเวลาดังกล่าวมิให้นำมาตรา 40 มาใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
ชวน หลีกภัย
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การค้าระหว่างประเทศมีความสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และการค้าระหว่างประเทศนั้นผู้ส่งสินค้าทางเรือต้องใช้บริการของ ผู้ขนส่งทางเรือซึ่งมีอำนาจในการกำหนดอัตราค่าระวาง ค่าบริการ และค่าใช้จ่าย ตลอดจนเงื่อนไขต่าง ๆ เกี่ยวกับการให้บริการในการส่งสินค้าทางเรือ ซึ่งมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก สมควรจัดตั้งสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทยขึ้นเพื่อเป็นตัวแทนของผู้ส่งสินค้าทางเรือในการเจรจา ปกป้องหาหรือและประสานงานกับผู้ขนส่งสินค้าทางเรือในเรื่องดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้